

Sygn. akt VI GC 522/16/3

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Tychach Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jolanta Brzęk

Protokolant: st. sekr. sądowy Aleksandra Nyga

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2016 r. w Tychach

na rozprawie

sprawy z powództwa: (...) Spółka z o.o. w W.

przeciwko: G. P.

o zapłatę

1) oddała powództwo w całości;

2) zasądza od powoda (...) Spółka z o.o. w W. na rzecz pozwanego G. P. kwotę 377 zł (trzysta siedemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Jolanta Brzęk

Sygn. akt VI GC 522/16/3

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wystąpił przeciwko G. P. z pozwem w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zapłatę kwoty 821 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu wraz z kosztami procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 7 lutego 2012 r. pozwany zawarł z (...) Spółką Akcyjną umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej pojazdów mechanicznych na okres 12 miesięcy, w związku z czym została wystawiona polisa ubezpieczenia OC nr (...), dla pojazdu mechanicznego pozwanego marki V. (...) o nr rej. (...). W związku ze zbliżającym się zakończeniem ochrony ubezpieczeniowej (...) S.A. wystawił pozwanemu pismo z informacjami o ubezpieczeniu na kolejny okres, wysokością składki w nowej umowie ubezpieczenia, pouczeniem o możliwości zmiany wysokości składki i prawie wypowiedzenia dotychczasowej umowy. Pozwany nie wypowiedział umowy przez co została automatycznie zawarta następna umowa obowiązkowego ubezpieczenia OC pojazdów mechanicznych na kolejne 12 miesięcy. Pozwany nie opłacił w całości należnej składki w wysokości 626,08 zł, pomimo, iż ubezpieczyciel udzielił ochrony ubezpieczeniowej w okresie od dnia 7 lutego 2013 r. do dnia 6 lutego 2014 r. Powstała w ten sposób wierzytelność (...) S.A. przelała na powoda na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 24 kwietnia 2014 r. Powód wezwał pozwanego do zapłaty, lecz ten nie spełnił świadczenia

Postanowieniem z dnia 1 lutego 2016 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie w sprawie o sygn. VI Nc-e 105166/16 przekazał sprawę do rozpoznania do Sądu Rejonowego w Tychach, wobec braku podstaw do wydania nakazu zapłaty.

Pozwany G. P. w odpowiedzi na pozew podniósł zarzut nieistnienia stosunku zobowiązaniowego pomiędzy stronami. Pozwany podniósł, iż powód nie wykazał zasadności roszczenia dochodzonego pozwem kwestionując, iż zawarł z powodem umowę ubezpieczenia, na którą powołuje się powód. Powód w celu wykazania przelewu wierzytelności przedłożył wyciąg, z którego nie wynika w sposób jednoznaczny, iż nabył jakąkolwiek wierzytelność względem pozwanego. Umowa ubezpieczenia jako umowa konsensualna wymaga złożenia oświadczenia woli przez strony, czego powód w przedmiotowej sprawie nie wykazał.

W piśmie procesowym z dnia 9 maja 2016 r. powód wskazał, iż przedłożył wyciąg z załącznika nie tylko ze względu na potrzebę ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa, ale także ze względu na ochronę danych osobowych osób wymienionych w załączniku, albowiem oprócz danych identyfikujących pozwaną jako studenta i kwoty nieopłaconego czesnego, zawiera on także dane osobowe innych osób, które nie są podmiotami postępowania.

Sąd ustalił co następuje:

Pozwany G. P. nie zawarł z (...) S.A. umowy ubezpieczenia obowiązkowego OC wskazanej przez stronę powodową – okoliczność nie wykazana.

Powód nabył w drodze umowy sprzedaży wierzytelność względem pozwanego wynikająca z polisy nr (...) w kwocie 626,08 zł.

Dowód: umowa sprzedaży wierzytelności wraz z wyciągiem z załącznika (k. 28-31).

Pismem z dnia 8 lipca 2014 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty spornej należności, jednakże bezskutecznie.

Dowód: wezwania do zapłaty (k. 32).

Poczynione w sprawie ustalenia faktyczne oparto o nie budzące wątpliwości, merytoryczne dokumenty znajdujące się w aktach sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo wytoczone w niniejszej sprawie przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. przeciwko G. P. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód domagał się zasądzenia kwoty 821 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty wskazując, że nabył wierzytelność względem pozwanego w drodze umowy cesji wierzytelności.

Pozwany podniósł zarzut nieistnienia stosunku zobowiązaniowego pomiędzy stronami, kwestionując zawarcie z powodem umowy ubezpieczenia.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Artykuł 805 k.c. wskazuje na istotę umowy ubezpieczenia, określając obowiązki stron przedmiotowej umowy, ubezpieczyciela i ubezpieczającego. Elementami przedmiotowo istotnymi umowy ubezpieczenia jest z jednej strony zobowiązanie do spełnienia określonego świadczenia przez ubezpieczyciela w razie zajścia określonego w umowie wypadku, z drugiej zaś strony zobowiązanie do zapłaty składki przez ubezpieczającego. Ubezpieczający w zamian za opłaconą składkę uzyskuje od ubezpieczyciela ochronę przed wystąpieniem określonego wypadku natomiast ubezpieczyciel spełnia świadczenie, w celu zwolnienia się z ciężącego na nim zobowiązania. Umowa ubezpieczenia jest również umową konsensualną, co oznacza, iż zawarcie jej następuje przez złożenie zgodnego oświadczenia woli przez strony i do skuteczności jej zawarcia nie jest wymagane wydanie dokumentu, na przykład polisy, lub zapłacenie

składki przez ubezpieczającego. Ubezpieczyciel stosownie do wymagań zawartych w art. 809 k.c. zobowiązany jest jedynie do potwierdzenia zawarcia umowy ubezpieczenia dokumentem ubezpieczeniowym.

Wskazać należy, iż w myśl art. 6 k.c. do osoby występującej z pozwem należy udowodnienie faktów pozytywnych, które stanowią podstawę powództwa, gdyż z faktów tych wywodzi ona swoje prawo. Do przeciwnika natomiast należy wykazanie okoliczności niweczających to prawo lub uniemożliwiających jego powstanie (OSNP 1998/18/537). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.) (OSNC 1997/6-7/76 Przegląd Sądowy 2001/4/81). Innymi słowy na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, a na stronie pozwanej obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jej wnioski o oddalenie powództwa.

W ocenie Sądu powód nie sprostął dyspozycji art. 6 k.c. i w żaden sposób nie wykazał, iż przysługuje mu jakakolwiek wymagalna wierzytelność względem pozwanego. Powód powinien był wykazać, że pierwotny wierzyciel zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia OC, która to jak twierdził powód nie została wypowiedziana, a w następstwie czego została automatycznie przedłużona.

Podkreślić trzeba, że umowa ubezpieczenia jest umową konsensualną, co oznacza, iż zawarcie jej następuje przez złożenie zgodnego oświadczenia woli przez strony. Powód nie przedłożył umowy ubezpieczenia, a pozwany zakwestionował istnienie stosunku zobowiązaniowego pomiędzy stronami. Wskazać trzeba, że powód przedłożył jedynie potwierdzenie zawarcia umowy ubezpieczenia, które to zostało podpisane jedynie przez członka zarządu pierwotnego wierzyciela. Kserokopia tego dokumentu, niepotwierdzona za zgodność z oryginałem, w żaden sposób nie może dowodzić zawarcia umowy ubezpieczenia pomiędzy pierwotnym wierzycielem, a pozwanym, zwłaszcza, że zawiera oświadczenie woli, czy też wiedzy, tylko jednej ze stron. Skoro została zawarta z pozwanym umowa ubezpieczenia, powód powinien był wykazać tę okoliczność, przedkładając ową umowę zawartą pomiędzy stronami, czego powód nie uczynił. Co najwyżej kserokopia dokumentu przedłożona przez powoda, gdyby była potwierdzona za zgodność z oryginałem, mogła by być uznana jedynie za dokument prywatny, a zgodnie z art. 245 k.p.c. dokument prywatny sporządzony w formie pisemnej albo elektronicznej stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie, co z kolei nie przesądza o tym, że pozwany zawarł z (...) S.A. umowę ubezpieczenia OC. To na powodzie spoczywał ciężar wykazania tej okoliczności. Nadto uwadze Sądu nie umknęła okoliczność, iż w piśmie procesowym z dnia 9 maja 2016 r. powód wskazał, iż przedłożył wyciąg z załącznika ze względu na ochronę danych osobowych osób wymienionych w załączniku, albowiem oprócz danych identyfikujących pozwaną jako studenta i kwoty nieopłaconego czesnego, zawiera on także dane osobowe innych osób, które nie są podmiotami postępowania, a przecież powód dochodził pozwem należności z tytułu umowy ubezpieczenia.

Mając na uwadze wyżej poczynione rozważania, Sąd uznał, iż dochodzone przez powoda roszczenie nie jest zasadne, dlatego też w punkcie 1 wyroku oddalił powództwo w całości.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na łączną kwotę kosztów postępowania złożyły się kwoty: 17,00 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa; 360,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona zgodnie z § 2 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 listopada 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z dnia 5 listopada 2015 r. ze zm.).

SSR Jolanta Brzęk